

A dalt, Vicenç Altaió. A l'esquerra, l'antiga rampa d'accés del Centre d'Art Santa Mònica en una fotografia retrospectiva de principis dels anys 90, quan la institució estava dirigida per Josep Miquel Garcia
■ FRANCESC MELCION / RAIMON SOLÀ

art i cultura; Josep Perelló, la part de ciència, i Enric Marín, la part de comunicació i pensament. Altaió ha confirmat que el KRTU quedarà integrat dins del Santa Mònica.

Pel que fa a les activitats del centre, està previst organitzar quatre exposicions centrals a l'any (una per estació) que ocuparan el claustre de l'edifici de la Rambla. Al voltant del tema de la mostra central s'articularan petites exhibicions

L'art serà l'eix vertebrador del centre, segons ha explicat Vicenç Altaió

i activitats a l'anell de la primera planta, a càrrec d'un comissari, i també es guanyarà l'espai que avui en dia ocupa el bar restaurant, que es reconvertirà en lloc de debat. A la planta de dalt s'hi instal·larà la part més experimental, "la Fàbrica", un espai de producció interdisciplinària amb un format més propi de *kunsthalle* i de característiques semblants a l'actual programació. En aquest sentit, Tresserras reconeix que es produiria una doble programació d'estil *kunsthalle* entre aquest espai i la hipotètica subsèu exterior.

L'actual punt d'informació que hi ha a peu de carrer es convertirà en un "quiosc de la comunicació" on es projectaran els continguts del centre cap a l'exterior. L'actual recepció, d'altra banda, serà un punt dedicat a les noves investigacions de la historiografia de l'art, que parlen de "l'abans-d'ahir i que avui en dia no tenen prou visibilitat", segons Tresserras. ■

Polèmica

Una transició accidentada i enrarida

La transició del Centre d'Art Santa Mònica de centre de producció artística contemporània a centre pluridisciplinar ha estat un autèntic joc de despropòsits amb llançament de rumors, de vegades falsos i clarament tendenciosos. Feia mesos que existien rumors al voltant del centre, el més estès era que el departament de Cultura pensava tancar el centre, cosa que, segons Tresserras, mai ha estat intenció de la conselleria.

L'Associació d'Artistes Visuals es va afegir la setmana passada a la polèmica, preocupada legítimament per la possible desaparició del format *kunsthalle*. Però això succeïa quan el conseller ja

havia ofert a Barenblit la possibilitat d'integrar-se en el nou projecte i portar la seu complementària del Santa Mònica.

La setmana passada Barenblit, que ahir no va poder ser localitzat per aquest diari, havia anunciat que la seva programació d'exposicions acabava a finals d'any a les Rambles. Barenblit va dir que confiava en el compromís del conseller de trobar un espai complementari per desenvolupar la seva activitat. De fet, Tresserras no ha posat en qüestió en cap moment la feina que Barenblit i el seu equip han portat a terme en els últims cinc anys, i fins i tot l'ha elogiada. De la mateixa manera, Ferran Barenblit havia deixat clar fins ara que sempre ha tingut la independència necessària per fer la seva feina.

Galeries d'avui

Montse Frisach
mfrisach@avui.cat

J. Fontcuberta Can Mora de Dalt

La paraula *orogènesi*, si es mira al diccionari, es refereix al temps durant el qual es forma una cadena de muntanyes. El fotògraf Joan Fontcuberta aplica aquest concepte a una sèrie d'imatges digitals que reinterpreten obres i autors de la història de l'art. Sorprenent.
(ST. VICENÇ MONTALT. FINS 31/7)

Delaunay i la Torre Eiffel Manuel Barbié

Robert Delaunay creava moviment amb les taques de color. Ho demostren les més de 60 obres que va dedicar a la Torre Eiffel, que per ell era un símbol de la modernitat. La Manuel Barbié, sempre amb mostres de nivell museístic, n'ha portat unes quantes. Imprescindible.
(P. GRÀCIA, 66. FINS 8/10)

Jim Bird Artgràfic

El veterà artista britànic establert a Mallorca Jim Bird crea suggerents taques de color sobre una superfície negra que poden ser tant xarxes com teranyines. El pintor construeix a partir del gris, però també amb el blau, el vermell i el taronja, sempre en contrast amb un negre brillant.
(BALMES, 54. FINS AL 10/9)

Eudald Serra Cort

Petita retrospectiva d'Eudald Serra (1911-2002), un dels escultors catalans més inquietos i polifacètics del segle XX i una bona ocasió per conèixer la seva obra. En la mostra s'han inclòs escultures del 1928 al 1997, que cobreixen també la seva etapa més antropològica. Un reconeixement merescut.
(BANYOLES. FINS AL 14/9)

Diego Beyró Sicart

Sota el títol d'*Expressions*, el pintor argentí Diego Beyró retrata dos moments de gran força vital en dues sèries: d'una banda, l'espontaneïtat expressiva de la infància, nens en el moment just de l'acte de cridar; i de l'altra, joves en el moment de l'orgasme.
(VILAFRANCA P. FINS 19/7)

Col·lecció permanent Imaginarart

Imaginarart tanca la seva primera temporada com a galeria presentant al públic una selecció del seu fons permanent. És una tria eclèctica que va des d'un autorretrat de Dau al Set de Tàpies fins a dues impactants peces de Juan Muñoz.
(MADRAZO, 54. FINS 25/7)

